Căutarea în adâncime iterativă

Căutarea în adâncime iterativă este o strategie care evită chestiunea stabilirii unei adâncimi optime la care trebuie căutată soluţia, prin testarea tuturor limitelor de adâncime posibile: mai întâi adâncimea 0, apoi 1, apoi 2, ş.a.m.d.. Acest tip de căutare combină beneficiile căutării breadth-first şi depth-first, după cum urmează:

- este optimă şi completă ca şi căutarea breadth-first;
- consumă numai cantitatea mică de memorie necesară căutarii depth-first (cerinţa de memorie este liniară).

Ordinea extinderii stărilor este similară cu cea de la căutarea de tip breadth-first, numai că anumite stări sunt extinse de mai multe ori. Această strategie de căutare garantează găsirea nodului-scop de la adâncimea minimă, *dacă* un scop poate fi găsit. Deşi anumite noduri sunt extinse de mai multe ori, *numărul total de noduri extinse* nu este mult mai mare decât cel dintr-o căutare de tip breadth-first (vezi in cursul scris acest calcul).

- Strategia de căutare în adâncime iterativă are tot complexitatea de timp $O(b^d)$, iar complexitatea sa de spatiu este $O(bd)$ (vezi cursul scris). În general, căutarea în adâncime iterativă este metoda de căutare preferată atunci când există un spaţiu al căutării foarte mare, iar adâncimea soluţiei nu este cunoscută.

Implementare în Prolog

Pentru implementarea în Prolog a căutării în adâncime iterative vom folosi predicatul `cale` de forma

```
cale(Nod1,Nod2,Drum)
```

care este adevărat dacă Drum reprezintă o cale aciclică între nodurile Nod1 şi Nod2 în spaţiul stărilor. Această cale va fi reprezentată ca o listă de noduri date în ordine inversă. Corespunzător nodului de start dat, predicatul cale generează toate drumurile aciclice posibile de lungime care creşte cu câte o unitate. Drumurile sunt generate până când se generează o cale care se termină cu un nod-scop.

Implementarea în Prolog a căutării în adâncime iterative este următoarea:

```
cale(Nod,Nod,[Nod]).
cale(PrimNod,UltimNod,[UltimNod|Drum]):-
```

```
     cale(PrimNod,PenultimNod,Drum),
     s(PenultimNod,UltimNod),
     \+(membru(UltimNod,Drum)).
depth_first_iterative_deepening(Nod,Sol):-
     cale(Nod,NodScop,Sol),
     scop(NodScop), !.
```

Programul Prolog complet corespunzător aceluiaşi exemplu dat de Fig. 2.2:

```
scop(f).   % specificare noduri-scop
scop(j).

s(a,b).    % descrierea funcţiei succesor
s(a,c).
s(b,d).
s(d,h).
s(b,e).
s(e,i).
s(e,j).
s(c,f).
s(c,g).
s(f,k).

membru(H,[H|T]).
membru(X,[H|T]):-membru(X,T).

cale(Nod,Nod,[Nod]).
cale(PrimNod,UltimNod,[UltimNod|Drum]):-
     cale(PrimNod,PenultimNod,Drum),
     s(PenultimNod,UltimNod),
     \+(membru(UltimNod,Drum)).

depth_first_iterative_deepening(Nod,Sol):-
     cale(Nod,NodScop,Sol),
     scop(NodScop),!.
```

Interogarea Prologului se face astfel:

```
?- depth_first_iterative_deepening(a,Sol).
```

Răspunsul Prologului va fi:

```
Sol=[f,c,a] ? ;
no
```

Programul găseşte soluţia cel mai puţin adâncă, sub forma unui drum scris în ordine inversă, după care opreşte căutarea. El va funcţiona la fel de bine şi într-un spaţiu al stărilor conţinând cicluri, datorită mecanismului de verificare `\+(membru(UltimNod,Drum))`, care evită luarea în consideraţie a nodurilor deja vizitate.

Principalul avantaj al acestei metode este acela că ea necesită puţină memorie. La orice moment al execuţiei, necesităţile de spaţiu se reduc la *un singur drum*, acela dintre nodul de început al căutării şi nodul curent.

- *Dezavantajul* metodei este acela că, la fiecare iteraţie, drumurile calculate anterior sunt recalculate, fiind extinse până la o nouă limită de adâncime. Timpul calculator nu este însă foarte afectat, deoarece nu se extind cu mult mai multe noduri.